

محکمه تفییش عقاید

۲- محکمه گالیله

درینکی اندرویه ای سال ۱۵۴۶ میلادی در سانواده ای از شهر «بیر» اینسا کود کی بدنها آمد که ویرا «گالیله» نام گذارند. این کوک اندامی داشت و بازوی قری داشت و عالمات بیویغ ذلتی در چشم اند و نافا و هودا بود. او بعد از گذشت ده دهه علیمات ابتدائی در حصل علم طلب برداشت و ای درس یست مالکی آنرا کارگردانی و پیطالمه ربانیات مشغول گردید و لاحظ در من سیست و پیچ سالکی مقام استادی ربانیات نایل گشت. گالیله بعد از مطالعه و بررسی دقیق خواره هایی باصول علایه «کوپر نیک» عقیده پیدا کرد و در سلک طرفداران اور آمد و بعد از چندی نیز موقیع پساختن دورینی نسبت آموی گردیده بسته اهداف ابراهیم اسایر برداشت و سلطانیک آن روز ایمه مجهول بود. بی ارش، در آن هنگام خواست اصول عقاید و اثکار خود را که تئی از آن جزو اصول عقاید گویند بود منظر کرد و لی دوسیت با اعلام خطر کرد و اور ازم احتمت کلایه بر خذ داشتند، چون این علایه برخلاف «کتاب مقدس» تلقی میشد و مطرداً از آن بمنزله استقبال از مرگ بود.

گالیله مجبوب بود که سلطود عاقبت اندیشه برای اینات ظاهر خود دلایلی از کتاب مقدس افای کند و با ثابت ناید که ظاهر او و چنگوئه مخالفی با کتاب مقدس ندادند زیرا دوحانیون سیچ برای هر چیزی غیر از کتاب مقدس و عقاید بعلیوس و ادسطو ادز شائل نیوید و غر کوئه استدلال غیر مذهبی برای اینات ظاهر ای باطل میدانستند؛ اما این کار بعضی استدلال ای اینات کتاب مقدس و دو اینات مخالفت نداشتن آن باخر کت ذمین هم برای گالیله غیر مقدور بود زیرا اکسرا هر گز اجازه نداد که با هم دخیر روحانی کتاب مقدس راعطا بایق میل تغییر کند و مان استدلال ناید.

(بنیاد ص ۶۵)

خواستگان عزیز باید توجه داشته باشند که این بدنهای جیوه عرب هم دو بازه تمجید و تحسین از جم نایابیدار ذو الیزیر است که بر اساس شهادت دور میزند و دیر بازد از بن میزند، در سوی سکه علاقه مندان باین عنوانی واهی هنوزی شمشیر یا سهم و تختین اذوج نوجه نگرده اند و برای اقسام در این عمل دقت زمانی زیادی لازم است بلکه باید مستظر روزی باشند که کرده میزین و اهل این کره عوش شوند تا اینکه جای نامنکه های ذیبای ملکا صدق و امامت و ملکه ای و فا خلاص را بشنویم.

اینها جهاتی بود که بایست گالیله را مقنعاً دو اظهار نظریه خویش معرف سازد ولی گالیله شهادت فویں العاده ای بخراج داده باطل از نظریه خود برداشت و ده سال ۱۶۱۰ ميلادي جزو های بزم «قادصد آسمان» منتشر کرد و مشاهدات خود را که از آنجه ای سیارات بزرگی علاوه بر سیارات عفت کانه بظیمیوس بود شرح داد، انتشار آن در عین حال که موبیت تجوید و تحسین فراوان گشت سیل اعداء اخوات را نیز بسوی او و ده اهنه ساخت و جمعی برادران بزاده که چرا تمداد سیارات را هفت عدد نمایدند و حال آنکه تمداد فلات هفت اسد و شهدان معبده هفت شاخه ارد و در کاه آتمی هفت سرخ موجود است ۱۱ و اقما خجال میگند که ستار کانی وجود دارد که بظیمیوس آنها را نی شناخته است ؟ ناینکه در سال ۱۶۳۲ ميلادي کتاب دیگری بر مان یافت ای تأثیت کرد و متوجه نورد که داد آن سه نفر در باره حرف کت زمین و سایر اصول عقاید کوئینک مشغول گفتگو هستند و یکی از آنها از بظیمیوس و دو بر دیگر از گوپر نیک دفاع میکنند انتشار این کتاب هم امتد کتاب اول سرمه دهای بسادی ایجاد کرد و خشم و غضب روحا بیون داران گنجینه وبالاخره مصنف ناشخومنی و الحاد اور ایات کرد، و اگر بسیون رای داد که چون گالیله دد کتابی ای خود برای ایات طرقه ای که مختلف کتاب مقدس شناخته شده دلایل مؤثر اقامه کرد، طفل فوی عر تداست ؛ (۱) میین اتهام اورد بر احصار کرد و در دروز ۲۲ زومن سال ۱۶۳۳ ميلادي مجلس بزرگی در کاخ و ایکان تشکیل اده به چاکمه وی برداختند و ای دوستی گالیله با یکی از تجایران «دیوان توستان» موجب شد که باوی ببلایت و ملاطفت و خلی کرده و کمال خواه ای افسن را داده اند او اعلی نایابند لذادر آنروز بخلاف معمول بالای اجازه و رو بجلس بعنوان تماشایی ندادند و طود کانی از گزارش چریان معا که وی خارج چلو گیمی، کردن، زیرا اوتیکان سخواست اذ شم پیکه در بیرحمی و قانون بنتست آزده بود صرف نظر کرده و عفو و اغماشی ش از اندانه را نسبت به گالیله برای چه ظاهر سازد ؟

در آن مجلس که از بیان و کارهای ایلیک ایلیک و رؤسای محکمه تفییش هفایه تشکیل شدند و ابتدادعا نامه گالیله دایر بر حرف کت ذمین و سایر اصول عقاید وی قرائت گردید و سپس نویس دفاع وی رسیده ولی باو اجازه سخن داده نشد و بالاخره وادرانش کردند که نویه نامه ذیر را اعضا کند :

« من گالیله در عقاید میں حالت نه کمی دو مقابل حضرات شمار ای و داد آمده در حالیکه

(۱) تاریخ علوم انسانی و مطالعات اسلامی

کتاب مقدس را بیش پشم دارد، و با استهای خود آرالس میکنم توبه میکنم و ادعای خالی از حقیقت حرکت‌ذمین را نگذارمیکنم؛ و آنرا منور و مطرود مینمایم» (۱).

گالبله هم ناجاد آرال‌مضارکرد و از محکم خارج شد بعد از آن مجاذیان دیدند که گالبله با لگش خود بر دی‌ذمین او شد بود (آن‌همه، ذمین حرکت میکند)؛ (۲)

این بود توه نامه‌خجلت آوریکه گالبله تسبیل شده بود که باید آنرا بک قربانی نام نهاد که گالبله اعذای دیوان‌تفیش عقاب که در رأس آنها باب «اوین هفتم» فراز داشت و ادعا از قربانی شدن خود در راه عقبه محفوظ شدند.

(۱) تاریخ طویل بنی زوسو (۲) افت‌نامه دعکنا

فروب راث هفتار و درختان

روز جمعه ۸ حدادی‌الثانية مطابق با «۲۶» آبان‌ماه چهل شیعی‌بکی از گویندگان زبر دست دلسوی خود را ازدست داد و مردی را که از زردیان بالین عاطق مزرک دینی آشنا بود شغرق هاشم و اندوه ساخت، آذی و اعظام شهیر هر حوم آقای شیعی علی اکبر تربیتی مردی بود بنا که امن «دانشمند»، شجاع و دلیر، مبارز و دلسویز رای اسلام، و عمر بر انتخاد خود را در راه و عنوان ازداد مسلمانان و مدارف انسانی صرف کرد و درین پست حسنه هم‌جان خود را خدا کرد. مددیعید در راه نشر «مکتب اسلام» نیز پاماهنگاری هر او انداشت.

این شایعه اسنفانک را معموم مسلمانان مخصوصاً بازمانده‌گان آن قلبه سعد و جامعه روحا بست و گویندگان اسلامی تسلیت میکویم.